

som overfor Bestyrelsen af Fylldand, og her har man ikke blot henledet de vedkommende Politimestres Opmærksomhed paa, at de maatte gjøre Deres for at tiltale for og straffe de Forseelser, der maatte blive anmeldte for dem, men der er tillige fket, hvad der kunde ske, idet det er paalagt alle Toldfrydsere saavidt muligt at fungere som Politi i disse Farvande. Ærede Medlemmer ville vist erindre, at en saadan Foranstaltning ikke har kunnet være truffen for Fylldands Bestyrelse, efter som der ikke længere eksisterer Toldfrydsere der; men hvor de ere, er der gjort, hvad der kunde gøres, idet de Paagjældende have faaet Paalæg og ere blevne instruerede om at gjøre deres Yderste. Jeg vil imidlertid ikke skjule for ærede Medlemmer, at de maag være belavede paa, at der bliver stillet Opfordring til dem om at udrede Bekostning til et Politi- og Kontrolskib, naar det overhovedet skal være til nogen Nytte at give en Lov for Fiskeriet. — Jeg skal endnu kun bemærke, at jeg, hvad Dravfiskeriet angaar, haaber inden ikke meget lang Tid at kunne forelægge Thinget et Lovforslag, som for Tiden er under Arbejde i Ministeriet.

Berg: Jeg skal ikke opholde Forhandlingen om selve Sagen; hvis Vigtighed jo vistnok Enhver her er enig i. Det er kun en enkelt Bestemmelse i § 4, som jeg vil tillade mig at omtale. Det er ingen ny Bestemmelse, den findes ogsaa i tidligere Love, men det forekommer mig, at denne Bestemmelse ikke blot er overflødig; men kan benyttes til megen Ulempe for Vedkommende. Jeg sigter til, at et Exemplar af Loven skal henligge i alle vedkommende Egne hos Sogneraadets Formand. Derved paalægges ham en Pligt til saagodtsom til enhver Tid, nogen af de Vedkommende forlanger at se denne Lov, at forevise den. Jeg kjender ikke nogen Forpligtelse af en saadan Art, som Sogneraadets Formand har, der i den Grad kan benyttes ham til Ulempe som denne, og naar man har et Sted i Sognet, nemlig hos Sognefogden, et Exemplar liggende til almindeligt Eftersyn, forekommer det mig aldeles tilstrækkeligt for Diemedet, og man behøver ikke at udsætte Sogneraadets Formand for saadanne Ulemper, som deraf kunne flyde.

Med Hensyn til et enkelt Spørgsmaal, der blev reist af den ærede Minister om, at vi maatte være forberedte paa betydelige Udgifter til Kontrol med Fiskeriet i Almindelighed (Indenrigsministeren: Det har jeg ikke sagt!) ja ialtsald Udgifter, vil jeg sige, at blot dette, at Sagen ordnes ved en Lov, og at der tages Bestemmelser, ved hvilke der fastsættes Regler for Overtrædelserne, vil have en meget væsentlig Indflydelse paa Folks Forhold til hele Sagen, saa at Politimestrene med deres Officianter og Toldembedsmændene med deres Hjælpere ville med den Forpligtelse, de have til at udføre ogsaa andre Forretninger, end der nu er tillagt dem, kunne uden nogen som helst Udgift bidrage til, at der kommer en hel anden og gavnlig Ordning i dette Forhold, end der nu finder Sted. Jeg tror ikke, at vi af Frygt for nogen Udgift til en forøget Kontrol skulle gjøre Ophold med at faae en almindelig Lov frem, hvilket den ærede Minister har givet os. Udsigt til skulde ske i en ikke fjern Fremtid. Jeg tror ikke, at det var i dette Thing, at en almindelig Fiskerilov blev modtagen med Uvilke; thi den kom nok ikke saa vidt.

Indenrigsministeren: I Anledning af, hvad den ærede sidste Taler yttrede, ønsker jeg kun at sige, at jeg ikke brugte Udtrykket „betydelige Udgifter“. Saavidt jeg i dette Dieblik mindes, er der kun Spørgsmaal om 4000 Rd. om Aaret, og det vil da i ethvert Tilfælde være til at overkomme. Jeg kan derimod ikke give ham Ret i, at Politimestrene og Toldfrydserne ville være tilstrækkelige, thi om de end vilde være det ligeoverfor vore egne Fiskere, som maatte mene, at de ligesaa godt kunde gjøre sig Fordel af dette Fiskeri som Fremmede, vilde de ialtsald neppe forslaa til at holde vore Farvande sikke og beskyttede ligeoverfor Fremmedes Indgrib.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling, under Afstemning og vedtoges enstemmig med 63. Stemmer.

B. Solm: Jeg tillader mig at fore-